

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.

Týždeň 50.

DNES: TRETIA ADVENTNÁ NEDEĽA

14. 12. 2015 - 20.12. 2015

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 14. 12. 15	SV. JÁN Z KRÍŽA. KŇAZ A UČITEĽ CIRKVI, SPOMIENKA	+ rod. Jurkyova, Ošcadnická	17.00	16.30	
UTOROK 15. 12. 15	FÉRIA				
STREDA 16. 12. 15	FERIA	+ rod. Bartáková, Brní- kova, Matysova, Jurkyova	17.00	16.30	
ŠTVRTOK 17. 12. 15	FÉRIA	+Jozef Janidžár, Jozef Ju- ričák, Ján Vraštiak, Jozef	17.00	14.30 -16.00	
PIATOK 18. 12. 15	FÉRIA	Na úmysel č.d. 298	17.00	16.30	
SOBOTA 19. 12. 15	FERIA				
NEDEĽA 20. 12. 15	ŠTVRTÁ ADVENTNÁ	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 14. 12. 15	SV. JÁN Z KRÍŽA. KŇAZ A UČITEĽ CIRKVI, SPOMIENKA				
UTOROK 15. 12. 15	FÉRIA	+ Marek, Jozef Kršák a starí rodičia	17.00		
STREDA 16. 12. 15	FERIA				
ŠTVRTOK 17. 12. 15	FÉRIA	+ Ján, Mária Klokoč	17.00	14.30 -16.00	
PIATOK 18. 12. 15	FÉRIA				
SOBOTA 19. 12. 15	FERIA	+ Jozef Jurky (č.d. 197)	17.30		
NEDEĽA 20. 12. 15	ŠTVRTÁ ADVENTNÁ	Na úmysel	8.30		

Oznamy

- V dnešnú nedeľu je vo farskom kostole v Babíne vystavená Najsvätejšia Sviatosť Oltárna pri príležitosti Večnej diecéznej poklony Najsv. Sviatosti Oltárnej. Sv. Oltárna bude vystavená od 11.00 hod. a odložená bude o 16.00 hod. s pobožnosťou a požehnaním.
- Sv. spoveď pred Vianočnými sviatkami bude v našej farnosti tento týždeň - vo štvrtok **17.12.2015 Babín i Vasiľov** od 14.30 hod. do 16.00 hod.
 - Spovedanie v okolí: sobota 19.12.2015 Hruštin : 9.00 – 10.30; Lokca: 12.30 – 14.00
- Upratovanie kostola: Babín : č. d. 266 - 283
Vasiľov: Ľudmila Michalčíková, Tatiana Kotúľová, Elena Vošková, Miroslava Hnojčíková, Edita Vošková, Anna Vošková

Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nového týždňa !

BRÁNA MILOSRDENSTVA V BOŽOM ZJAVENÍ

Skôr, než sa vydáme na cestu za milosrdenstvom a vykročíme cez bránu milosrdenstva, musíme sa zamyslieť nad tajomstvom Božieho milosrdenstva. Samotné jeho zjavenie sa svetu je tou pomyselnou bránou k nemu.

Slovo „milosrdenstvo“ ukýva v sebe tajomný obsah. Používame ho na označenie viacerých veľkých skutočností. V prvom rade je to vlastné meno trojjediného Boha, základný atribút jeho bytia, ktorý sa prejavuje v jeho vzťahu ku stvoreniam. Nie je to iba jeho vlastnosť, ale jeho podstata. Boh je Milosrdenstvo samo. V druhom význame sa slovo „milosrdenstvo“ vzťahuje na Božieho Syna, vyslanca a uskutočňovateľa Božieho milosrdenstva na zemi. V treťom význame slovom „milosrdenstvo“ rozumieme činnosť nielen Boha, ale aj človeka, keď miluje a pomáha tým, čo potrebujú pomoc. Ešte je jeden význam slova „milosrdenstvo“, keď ho používame na označenie daru Boha človekovi, ktorý voláme aj Božia milosť ako ovocie jeho lásky. V slove „milosť“ sú zhrnuté všetky dobrá a dobrodenia, ktoré človek dostáva od Boha, aby dosiahol večné šťastie.

Už aj etymologický význam slova „milosrdenstvo“ hlása, že sa jedná o najprvoradejšiu vlastnosť Boha vyjadrujúcu celú plnosť jeho vzťahu k človekovi. Slovo „milosrdenstvo“ je zložené z dvoch slov. Ozýva sa v ňom milota, láskavosť. Druhá časť výrazu „milosrdenstvo“ obsahuje stopu výrazu srdce. Výraz „milosrdenstvo“ hlása, že Boh má „srdce“ a že tým srdcom miluje biedneho človeka.

Prvý hriech uvrhol človeka do biedy a nešťastia a urobil z neho bedára. Boh však miluje človeka aj v jeho biede a ponížení. Má súcit s jeho mizériou a chce mu pomôcť. Celá história človeka na zemi vydáva svedectvo o tom, že Boh má „srdce“, ktorým miluje ľudí aj v ich poblúdení. Je ochotný a priam nedočkavý odpustiť, ak sa k nemu vrátia a ľutujú svoje poklesky. Odpustiť je u Boha nielen zabudnúť, ale viac, je to dať človeka do pôvodného stavu, uzdraviť ho, obnoviť, vrátiť mu pôvodnú dôstojnosť a ešte mu aj pridať.

Hovoriť o Božom milosrdenstve je vždy aktuálna téma. Dotýka sa každého človeka bez výnimky. Je to téma vzrušujúca, ktorá nemôže nechať žiadneho človeka bez odozvy, bez vnútornej osobnej reakcie. Zasahuje srdce človeka a podmaňuje si ho.

Božie milosrdenstvo je dynamická skutočnosť. Je to Boh - Láska na ceste k človekovi. Je to jeho „ľudská tvár“, do ktorej sa môže človek pozrieť bez toho, žeby musel zomrieť. Len vďaka milosrdenstvu je Boh človekovi dostupný, tak blízky a tak blízko.

Tajomstvo Božieho milosrdenstva nepatrí medzi tie tajomstvá viery, o ktorých by stačilo človeka iba teoreticky informovať a poučiť. Do tohoto tajomstva treba priam viesť a zasväť cez najosobnejšiu prax viery. Patrí do kategórie tých tajomstiev, ktoré možno prijať, poznať a prežívať iba osobnou skúsenosťou.

Sv. Ján Pavol II. v encyklike *Dives in misericordia* približuje pojem Božieho milosrdenstva i spôsob, ako ho možno uchopiť týmito slovami: „Ak niektorí teológovia sú toho názoru, že milosrdenstvo je súhrnom Božích vlastností a dokonalostí, podáva o tom zvláštne dôkazy i Biblia, i tradícia, i celý život viery Božieho ľudu. Nie je tu však reč o nepochopiteľnej dokonalosti Božej podstaty v samom tajomstve božskej bytosti, ale o tej dokonalosti a vlastnosti, na základe ktorej sa človek v hĺbke svojho vnútorného života veľmi často a veľmi zblízka stretáva so živým Bohom. Primerane Kristovým slovám, ktoré povedal Filipovi, „videnie Otca“ (Jn 3,16) - totiž videnie Boha vierou - nachádza v stretnutí s jeho milosrdenstvom zvláštny zážitok vnútornej jednoduchosti a pravdivosti, ako to badáme aj v podobenstve o márnotratom synovi.“ (*Dives in misericordia*, 13)

Ak chceme vniknúť do tajomstva Božieho milosrdenstva, stretnúť ho a zakúsiť, treba sa nám vydat' na cestu tam, kde sa z neba presťahovalo na zem, kde sa dáva poznať a okúsiť, do Cirkvi, ktorá je jeho služobníčkou vo svete. Ona opatruje o ňom zvest' - evanjelium milosrdenstva - i pramene, cez ktoré sa Božie milosrdenstvo dostáva do ľudských srdiec.

Encyklika *Dives in misericordia* o tom hovorí: „Cirkev žije opravdivým životom, keď vyznáva a hlása milosrdenstvo - túto najpodivuhodnejšiu vlastnosť Stvoriteľa a Vykupiteľa - a keď privádza ľudí k prameňom Spasiteľovho milosrdenstva, ktoré ona opatruje a rozdáva. V tomto ohľade má veľkú dôležitosť stále rozjímanie o Božom slove a predovšetkým uvedomelé a náležité prijímanie Eucharistie i sviatosti pokánia, t.j. zmierenia. Lebo Eucharistia nás vždy privádza k tej láske, ktorá je silnejšia než smrť: „Kedykoľvek jeme tento chlieb a pijeme tento kalich“, nielen zvestujeme Pánovu smrť, ale vyznáваме aj jeho vzkriesenie, „kým nepríde“ v sláve. Eucharistická obeta, ktorú slávime na pamiatku toho, ktorý nám vo svojom mesiášskom poslaní ukázal Otca slovom i krížom, nám dosvedčuje tú nevyčerpatel'nú lásku, ktorou sa chce s nami stále spájať a priam do nás vstupovať, keď ide v ústrety všetkým ľudským srdciam.“ (*Dives in misericordia*, 13)

Práve preto, že sa Božie milosrdenstvo tak mocne viaže s tajomstvom Eucharistie, treba sa nám vydat' na cestu k Najsvätejšej Eucharistii a v jej slávení a prijímaní si nadobudnúť skúsenosť viery z Božieho milosrdenstva. Len v nej budeme môcť so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka a poznať aj Kristovu lásku, presahujúcu každé poznanie, aby nás naplnila Božia plnosť celá. (porov. Ef 3, 18 - 19)